

OTVÍRÁM VÍKO RAKVE

Skákat z okna sto padesát metrů nad zemí, tak si zábavu zrovna nepředstavuju. Zvlášť když mám na sobě bronzová křídla a máchám rukama jako kachna.

Řítil jsem se do údolí a k rudým skalám dole. Už jsem myslel, že se ze mě stane mastný flek v Zahradě bohů, když odněkud nade mnou vykřikla Annabeth: „Roztáhni ruce! Drž je roztažené!“

Poslední kousíček mého mozku, který nepropadl panice, ji uslyšel a ruce zareagovaly. Jakmile jsem je roztáhl, křídla se zpevnila, chytila vítr a pád se zpomalil. Snášel jsem se dolů, ale pod mírným úhlem, jako když klesá papírový drak.

Zkusmo jsem máchl rukama. Vyrázil jsem obloukem k nebi, vítr mi zasvištěl v uších.

„Paráda!“ vyjekl jsem. Byl to neuvěřitelný pocit. Když jsem pochopil, jak to funguje, měl jsem pocit, že mi ta křídla patří k tělu. Mohl jsem stoupat a střemhlavě padat a klesat, jak jsem chtěl.

Obrátil jsem se a uviděl jsem přátele – Rachel, Annabeth a Nika, jak krouží nade mnou, leskli se ve

slunci. Z oken Daidalovy dílny za nimi stoupal kouř.

„Přistaneme!“ vykřikla Annabeth. „Ta křídla nevydrží navždycky.“

„A jak dlouho?“ zavolala Rachel.

„To nechci zjišťovat!“ odsekla Annabeth.

Snášeli jsme se k Zahradě bohů. Oblétl jsem jednu skalní věž a vyděsil na ní dva horolezce. Pak jsme všichni čtyři přelétli údolí, cestu a přistáli na terase návštěvnického centra. Bylo pozdě odpoledne a vypadalo to tam dost prázdně, ale stejně jsme si křídla servali, jak to nejrychleji šlo. Když jsem je pak viděl, poznal jsem, že Annabeth měla pravdu. Samolepicí spoje, které nám je držely na zádech, se už odlepovaly a my trousili bronzová pírká. Je to ostuda, ale opravit jsme je neuměli a smrtelníkům jsme je tam nechat nemohli, tak jsme je nacpali do popelnice před bufetem.

Turistickým dalekohledem jsem se podíval nahoru, kde bývala Daidalova dílna, ale zmizela. Žádný kouř. Žádná rozbitá okna. Jen svah hory.

„Dílna se přesunula,“ hádala Annabeth. „Těžko říct kam.“

„Takže co teď?“ zeptal jsem se. „Jak se dostaneme zpátky do bludiště?“

Annabeth si změřila horu Pikes Peak v dálce. „Možná tam nemůžeme. Jestli Daidalos umřel... Říkal, že jeho životní síla je spojená s labiryntem. Celá ta věc se mohla zničit. To by možná zastavilo Lukovu invazi.“